

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 764/2008

ze dne 9. července 2008,

kterým se stanoví postupy týkající se uplatňování některých vnitrostátních technických pravidel u výrobků uvedených v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 3052/95/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 37 a 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Vnitřní trh zahrnuje oblast bez vnitřních hranic, v jejímž rámci je zajištěn volný pohyb zboží podle Smlouvy, která zakazuje opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením dovozu. Tento zákaz se týká všech vnitrostátních opatření, která mohou přímo nebo nepřímo, skutečně nebo potenciálně bránit obchodu se zbožím uvnitř Společenství.
- (2) Při nedostatečné harmonizaci právních předpisů mohou příslušné orgány členských států protiprávně vytvářet překážky bránící volnému pohybu zboží mezi členskými státy tak, že u výrobků, které jsou v souladu s právními předpisy uvedeny na trh v jiném členském státě, uplatňují technická pravidla stanovící požadavky, jež tyto výrobky musí splňovat, jako jsou požadavky na označení, formu, velikost, váhu, složení, předvádění, označení na obalu a balení. Uplatňování takových technických pravidel na výrobky uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě může být v rozporu s články 28 a 30 Smlouvy, i když se tato technická pravidla vztahují na všechny výrobky bez rozdílu.
- (3) Zásada vzájemného uznávání, jež vyplývá z judikatury Soudního dvora Evropských společenství, je jedním z prostředků zajišťujících volný pohyb zboží na vnitřním trhu. Vzájemné uznávání se použije na výrobky, na něž se

nevztahují harmonizační právní předpisy Společenství, nebo na ty aspekty výrobků, jež přesahují oblast působnosti těchto harmonizačních předpisů. Podle této zásady nemůže členský stát na svém území zakázat prodej výrobků, jež jsou v souladu s právními předpisy uvedeny na trh v jiném členském státě, i když byly vyrobeny podle jiných technických pravidel než těch, jež musí splňovat domácí výrobky. Jedinými výjimkami z této zásady jsou omezení, jež jsou odůvodněna některým z důvodů uvedených v článku 30 Smlouvy nebo jinými naléhavými důvody obecného zájmu a jež jsou přiměřené ve vztahu ke sledovanému cíli.

- (4) Stále přetrvává mnoho problémů týkajících se správného používání zásady vzájemného uznávání členskými státy. Je proto nezbytné stanovit postupy, kterými se minimalizuje možnost, aby technická pravidla vytvářela protiprávní překážky bránící volnému pohybu zboží mezi členskými státy. Neexistence takových postupů v členských státech způsobuje dodatečné překážky bránící volnému pohybu zboží, jelikož odrazuje podniky od toho, aby své výrobky, uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, prodávaly na území členského státu uplatňujícího svá technická pravidla. Průzkumy ukázaly, že mnohé podniky, zejména malé a střední podniky, buď upravují své výrobky tak, aby splňovaly technická pravidla dotčeného členského státu, nebo od uvedení svých výrobků na trh tohoto členského státu upustí.
- (5) Příslušným orgánům se rovněž nedostává vhodných postupů pro uplatňování svých technických pravidel na určité výrobky uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Neexistence uvedených postupů omezuje jejich schopnost posoudit shodu výrobků podle Smlouvy.
- (6) V usnesení Rady ze dne 28. října 1999 o vzájemném uznávání ⁽³⁾ je uvedeno, že hospodářské subjekty a občané často v plné a náležité míře nevyužívají zásady vzájemného uznávání, jelikož si nejsou dostatečně vědomi této zásady

⁽¹⁾ Úř. věst. C 120, 16.5.2008, s. 1.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 21. února 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 23. června 2008.

⁽³⁾ Úř. věst. C 141, 19.5.2000, s. 5.

- a jejich praktických důsledků. Rada v tomto usnesení vyzvala členské státy, aby vypracovaly vhodná opatření, a poskytly tak hospodářským subjektům a občanům účinný rámec pro vzájemné uznávání mimo jiné prostřednictvím efektivního vyřizování žádostí od hospodářských subjektů a občanů a rychlých odpovědí na tyto žádosti.
- (7) Evropská rada na zasedání konaném ve dnech 8. a 9. března 2007 zdůraznila význam nového impulsu pro vnitřní trh se zbožím posílením vzájemného uznávání při zajištění vysoké úrovně bezpečnosti a ochrany spotřebitele. Evropská rada na zasedání konaném ve dnech 21. a 22. června 2007 zdůraznila, že další posílení čtyř svobod vnitřního trhu (volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu) a zlepšení jeho fungování mají i nadále prvořadý význam pro růst, konkurenceschopnost a zaměstnanost.
- (8) Hladké fungování vnitřního trhu se zbožím vyžaduje odpovídající a transparentní prostředky k řešení problémů, které vyplývají z uplatňování technických pravidel členského státu na určité výrobky uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.
- (9) Tímto nařízením by neměla být dotčena další případná harmonizace technických pravidel s cílem zlepšit fungování vnitřního trhu.
- (10) Překážky obchodu mohou rovněž vyplývat z jiných typů opatření, na něž se vztahují články 28 a 30 Smlouvy. Mezi tato opatření patří například technické specifikace vypracované pro postupy zadávání veřejných zakázek nebo povinnost používat úřední jazyk v členských státech. Tato opatření by však neměla být technickým pravidlem ve smyslu tohoto nařízení, a proto by neměla spadat do oblasti jeho působnosti.
- (11) Technická pravidla ve smyslu tohoto nařízení se někdy používají v rámci postupu předchozího povinného schválení, jenž je stanoven právem členského státu a v souladu s nímž by měl příslušný orgán členského státu formálně schválit žádost podanou před tím, než může být výrobek nebo druh výrobku uveden na trh tohoto členského státu nebo na jeho část. Existence takového postupu sama o sobě omezuje volný pohyb zboží. Proto, aby postup předchozího povinného schválení byl odůvodněn s ohledem na základní zásadu volného pohybu zboží na vnitřním trhu, měl by sledovat obecný zájem uznávaný právem Společenství a měl by být nediskriminační a přiměřený; to znamená, že by měl být přiměřený k zajištění dosažení sledovaného cíle a neměl by překročit rámec nezbytný k jeho dosažení. Soulad tohoto postupu se zásadou přiměřenosti by měl být posouzen s ohledem na judikaturu Soudního dvora.
- (12) Požadavek, že má být uvedení výrobku na trh předem schváleno, by jako takový neměl být považován za technické pravidlo ve smyslu tohoto nařízení, což znamená, že rozhodnutí odstranit nebo stáhnout výrobek z trhu pouze z důvodu, že nemá platné předchozí schválení, by nemělo být považováno za rozhodnutí, na které se vztahuje toto nařízení. Pokud je však žádost o povinné předchozí schválení výrobku podána, jakékoliv zamýšlené rozhodnutí odmítnout žádost na základě technického pravidla by mělo být přijato v souladu s tímto nařízením tak, aby žadatel mohl využít procesní ochrany, jež toto nařízení poskytuje.
- (13) Rozhodnutí vnitrostátních soudů, v nichž se posuzuje zákonnost v případech, kdy z důvodu uplatňování určitého technického pravidla není výrobkům uvedeným v souladu s právními předpisy na trh v jednom členském státě umožněn přístup na trh v jiném členském státě nebo jimiž se ukládají sankce, by měla být vyňata z oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (14) Zbraně jsou výrobky, jež mohou představovat vážné riziko pro zdraví a bezpečnosti osob a veřejnou bezpečnost členských států. Některé konkrétní druhy zbraní uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jednom členském státě mohou z důvodu ochrany zdraví a bezpečnosti osob a předcházení trestné činnosti podléhat omezujícím opatřením v jiném členském státě. Tato opatření mohou zahrnovat zvláštní kontroly a schválení před tím, než jsou zbraně uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jednom členském státě uvedeny na trh v jiném členském státě. Členským státům by proto mělo být povoleno zabránit uvedení zbraní na jejich trh, dokud nejsou zcela splněny jejich vnitrostátní procesní požadavky.
- (15) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků⁽¹⁾ stanoví, že na trh smějí být uváděny pouze bezpečné výrobky, a stanoví povinnosti výrobců a distributorů ohledně bezpečnosti výrobků. Opravňuje orgány, aby s okamžitým účinkem zakázaly jakýkoliv nebezpečný výrobek nebo aby na dobu nezbytnou pro různá hodnocení bezpečnosti, zkoušky a kontroly zakázaly výrobek, který by mohl být nebezpečný. Opravňuje orgány rovněž k přijetí nezbytných opatření s cílem urychleně uplatnit příslušná opatření uvedená v čl. 8 odst. 1 písm. b) až f) v případě výrobků představujících vážné riziko. Opatření přijatá příslušnými orgány členských států podle vnitrostátních právních předpisů provádějících čl. 8 odst. 1 písm. d) až f) a čl. 8 odst. 3 uvedené směrnice by proto měla být vyňata z oblasti působnosti tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4.

- (16) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁽¹⁾, zřizuje mimo jiné systém včasné výměny informací pro oznamování přímého nebo nepřímého rizika pro lidské zdraví spojeného s potravinou nebo krmivem. Uvedené nařízení zavazuje členské státy, aby v rámci systému včasné výměny informací neprodleně oznámily Komisi všechna opatření, která přijmou s cílem omezit uvádění potravin nebo krmiv na trh, jakož i jejich stažení z trhu nebo z oběhu z důvodu ochrany lidského zdraví a která vyžadují rychlé jednání. Opatření přijatá příslušnými orgány členských států podle čl. 50 odst. 3 písm. a) a článku 54 uvedeného nařízení by proto měla být vyňata z oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (17) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat⁽²⁾ stanoví obecná pravidla pro provádění úředních kontrol sloužících k ověření toho, zda jsou dodržována pravidla, jejichž cílem je zejména předcházet rizikům, která přímo nebo prostřednictvím životního prostředí hrozí člověku a zvířatům, tato rizika odstraňovat nebo snižovat na přijatelnou úroveň, a zaručovat poctivé jednání při obchodování s krmivy a potravinami a chránit zájmy spotřebitelů, včetně označování krmiv a potravin a jiných forem informování spotřebitelů. Stanoví zvláštní postup s cílem zajistit, aby hospodářský subjekt zjednal nápravu situace v případě nedodržení právních předpisů týkajících se potravin a krmiv a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat. Opatření přijatá příslušnými orgány členských států podle článku 54 uvedeného nařízení by proto měla být vyňata z oblasti působnosti tohoto nařízení. Toto nařízení by se však mělo vztahovat na opatření, která nesledují cíle nařízení (ES) č. 882/2004 a která příslušné orgány přijímají nebo mají v úmyslu přijmout na základě vnitrostátních technických pravidel.
- (18) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství (směrnice o bezpečnosti železnic)⁽³⁾ stanoví postup, kterým se schvaluje uvádění stávajících kolejových vozidel do provozu, přičemž ponechává prostor pro uplatňování některých vnitrostátních pravidel. Opatření přijatá příslušnými orgány podle článku 14 uvedené směrnice by proto měla být vyňata z oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (19) Směrnice Rady 96/48/ES ze dne 23. července 1996 o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému⁽⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/16/ES ze dne 19. března 2001 o interoperabilitě transevropského konvenčního železničního systému⁽⁵⁾ stanoví postupnou harmonizaci systémů a provozu postupným přijímáním technických specifikací pro interoperabilitu. Systémy a složky interoperability, které spadají do oblasti působnosti uvedených směrnic, by proto měly být vyňaty z oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (20) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh⁽⁶⁾, zřizuje systém akreditace, který zajistí vzájemné uznávání úrovně způsobilosti subjektů posuzování shody. Proto by příslušné orgány členských států již neměly odmítat protokoly o zkouškách a osvědčení vydané akreditovanými subjekty posouzení shody z důvodu nedostatku způsobilosti. Členské státy mohou dále uznat protokoly o zkouškách a osvědčení vydané jinými subjekty posuzování shody v souladu s právem Společenství.
- (21) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti⁽⁷⁾ ukládá členským státům, aby oznámily Komisi a ostatním členským státům jakýkoliv návrh technického předpisu týkajícího se jakéhokoliv výrobku, včetně zemědělských produktů a produktů rybolovu, jakož i důvody, pro které je nezbytné tento technický předpis přijmout. Je však nezbytné zajistit, aby po přijetí tohoto technického předpisu byla v jednotlivých případech u konkrétních výrobků správně použita zásada vzájemného uznávání. Toto nařízení stanoví postup pro uplatňování zásady vzájemného uznávání v jednotlivých případech, podle nějž je příslušný orgán povinen uvést v souladu s články 28 a 30 Smlouvy technické nebo vědecké důvody, proč nemůže být konkrétní výrobek ve stávající podobě
-
- ⁽¹⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 202/2008 (Úř. věst. L 60, 5.3.2008, s. 17).
- ⁽²⁾ Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1).
- ⁽³⁾ Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 44.
- ⁽⁴⁾ Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 6. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2007/32/ES (Úř. věst. L 141, 2.6.2007, s. 63).
- ⁽⁵⁾ Úř. věst. L 110, 20.4.2001, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2007/32/ES.
- ⁽⁶⁾ Viz str. 30 v tomto čísle Úředního věstníku.
- ⁽⁷⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Rady 2006/96/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 81).

- uveden na trh v tomto členském státě. V souvislosti s tímto nařízením by důkaz neměl být chápán jako právní důkaz. Orgány členských států nemají v kontextu tohoto nařízení povinnost zdůvodňovat samotné technické pravidlo. Příslušné orgány by však měly zdůvodnit, jak je stanoveno v tomto nařízení, proč chtějí uplatňovat technické pravidlo na výrobek uvedený v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.
- (22) V souladu se zásadou vzájemného uznávání by postup stanovený v tomto nařízení měl zajistit, aby příslušné orgány u každého případu sdělily hospodářskému subjektu na základě příslušných dostupných technických a vědeckých důvodů, že existuje naléhavý důvod obecného zájmu pro uplatňování vnitrostátních technických pravidel na výrobek nebo na příslušný druh výrobku a že nemohou být použity méně omezující opatření. Písemné oznámení by mělo hospodářskému subjektu umožnit, aby se vyjádřil ke všem příslušným aspektům zamýšleného rozhodnutí o omezení přístupu na trh. Nic nebrání příslušnému orgánu, aby po uplynutí lhůty poskytnuté hospodářskému subjektu v případě neexistence jeho vyjádření jednal.
- (23) Pojem naléhavého důvodu obecného zájmu, na který odkazují některá ustanovení tohoto nařízení, je pojem, který se vyvinul v judikatuře Soudního dvora v souvislosti s články 28 a 30 Smlouvy. Tento pojem zahrnuje mimo jiné účinnost daňového dozoru, poctivost obchodních transakcí, ochranu spotřebitelů, ochranu životního prostředí, zachování rozmanitosti tisku a riziko vážného narušení finanční rovnováhy systému sociálního zabezpečení. Tyto naléhavé důvody mohou zdůvodnit použití technických pravidel příslušnými orgány. Jejich použití by však nemělo sloužit jako prostředek svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy. Při posouzení, zda příslušné orgány skutečně použily nejméně omezující opatření, by navíc měla být vždy zohledněna zásada proporcionality.
- (24) Při použití postupu stanoveného v tomto nařízení by příslušný orgán členského státu neměl stáhnout z trhu výrobek nebo druh výrobku nebo omezit uvedení na trh výrobku nebo druhu výrobku uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Je však vhodné, aby příslušný orgán mohl přijmout dočasná opatření, pokud je třeba rychlého zásahu s cílem zabránit ohrožení bezpečnosti a zdraví uživatelů. Příslušný orgán může tato dočasná opatření rovněž přijmout s cílem zabránit tomu, aby byl na jeho trh uveden výrobek, jehož uvádění na trh je obecně zakázáno z důvodu veřejné mravnosti nebo veřejné bezpečnosti, včetně předcházení trestné činnosti. Členské státy by proto měly mít možnost za těchto okolností v jakékoliv fázi postupu stanoveného tímto nařízením dočasně pozastavit uvádění výrobku nebo druhu výrobku na trh na svém území.
- (25) Jakékoliv rozhodnutí, na které se vztahuje toto nařízení, by mělo stanovit příslušné opravné prostředky tak, aby hospodářské subjekty mohly zahájit řízení před příslušným vnitrostátním soudem.
- (26) Je vhodné, aby byl hospodářský subjekt rovněž informován o existenci mimosoudních mechanismů řešení problémů, jako je systém SOLVIT, s cílem zabránit právní nejistotě a nákladům vznikajícím během soudních řízení.
- (27) Pokud příslušný orgán přijal rozhodnutí odstranit výrobek na základě technického pravidla v souladu s procesními požadavky tohoto nařízení, neměly by se na jakákoliv další opatření přijatá v souvislosti s tímto výrobkem, jež vycházejí z uvedeného rozhodnutí a z téhož technického pravidla, vztahovat požadavky tohoto nařízení.
- (28) Pro vnitřní trh se zbožím je důležité, aby byla zajištěna dostupnost vnitrostátních technických pravidel, aby podniky, a zejména malé a střední podniky mohly získat spolehlivé a přesné informace o platných právních předpisech.
- (29) Proto je nutné uplatnit zásady správního zjednodušení mimo jiné prostřednictvím zavedení systému kontaktních míst pro výrobky. Tento systém by měl být navržen tak, aby podniky mohly získat transparentním a řádným způsobem přístup k informacím a zamezilo se zdržením, nákladům a odrazujícím účinkům, které jsou důsledkem existence vnitrostátních technických pravidel.
- (30) Za účelem usnadnění volného pohybu zboží by mělo být možné, aby kontaktní místa pro výrobky poskytovala bezplatné informace o svých vnitrostátních technických pravidlech a o používání zásady vzájemného uznávání v oblasti výrobků. Kontaktní místa pro výrobky by měla být odpovídajícím způsobem vybavena, měla by mít odpovídající zdroje a měla by být podporována v poskytování informací prostřednictvím internetových stránek, a to i v dalších jazycích Společenství. Kontaktní místa pro výrobky by rovněž měla mít možnost poskytovat další informace nebo poznatky hospodářskému subjektu během postupu stanoveného v tomto nařízení. Za poskytování dalších informací mohou kontaktní místa pro výrobky vybírat poplatky, které jsou přiměřené nákladům na poskytnutí těchto informací.
- (31) Jelikož by vytvoření kontaktních míst pro výrobky nemělo zasahovat do rozdělení činností mezi příslušnými orgány v rámci regulačních systémů členských států, mělo by být možné, aby členské státy zřídily kontaktní místa pro výrobky na regionální nebo místní úrovni. S cílem zabránit

zbytečně vysokému počtu kontaktních míst a zjednodušit správní postupy by členské státy měly být schopny pověřit úkolem kontaktních míst pro výrobky stávající kontaktní místa zřízená podle jiných nástrojů Společenství. Aby se nenavýšovaly administrativní náklady podniků ani příslušných orgánů, měly by být členské státy schopné pověřit úkolem kontaktních míst pro výrobky nejen stávající útvary v rámci veřejné správy, ale také národní centra SOLVIT, obchodní komory, profesní organizace nebo soukromé subjekty.

(32) Členské státy a Komise by měly být podporovány k užší spolupráci, aby se usnadnila odborná příprava pracovníků zaměstnaných v kontaktních místech pro výrobky.

(33) Vzhledem k rozvoji a zřizování celoevropských služeb elektronické správy (eGovernment) a interoperabilních telematických sítí, které je podporují, je třeba uvažovat o možnosti zřízení elektronického systému pro výměnu informací mezi jednotlivými kontaktními místy pro výrobky v souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady 2004/387/ES ze dne 21. dubna 2004 o interoperabilním poskytování celoevropských služeb elektronické správy (eGovernment) orgánům veřejné správy, podnikům a občanům (IDABC) ⁽¹⁾.

(34) Je zapotřebí zavést spolehlivé a účinné mechanismy monitorování a hodnocení s cílem zajistit informace o uplatňování tohoto nařízení, čímž by se zlepšily znalosti o fungování vnitřního trhu se zbožím v neharmonizovaných odvětvích a zajistilo, aby příslušné orgány členských států řádně uplatňovaly zásadu vzájemného uznávání. Tyto mechanismy by neměly překračovat rámec nezbytný k dosažení těchto cílů.

(35) Toto nařízení se vztahuje pouze na výrobky nebo zvláštní vlastnosti výrobků, na které se nevztahují harmonizační opatření Společenství, jejichž cílem je odstranění překážek obchodu mezi členskými státy, jež jsou důsledkem existence různých technických pravidel. Ustanovení těchto harmonizačních opatření mají často vyčerpávající povahu a členské státy v takovém případě nesmějí na svém území zakazovat, omezovat ani bránit uvádění na trh výrobků, které jsou v souladu s harmonizačním opatřením. Některá harmonizační opatření Společenství však členským státům umožňují stanovit pro jejich území dodatečné technické podmínky pro uvedení výrobku na trh. Takové dodatečné podmínky by měly podléhat článkům 28 a 30 Smlouvy a ustanovením tohoto nařízení. Pro účinné uplatňování tohoto nařízení je proto vhodné, aby Komise vypracovala orientační příkladný seznam výrobků, na něž se nevztahuje harmonizace na úrovni Společenství.

(36) Monitorovací systém zřízený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 3052/95/ES ze dne 13. prosince 1995, kterým se zavádí postup výměny informací o vnitrostátních opatřeních odchylných od zásady volného pohybu zboží v rámci Společenství ⁽²⁾, se do značné míry neosvědčil, neboť jeho realizace neposkytl Komisi dostatečné informace pro určení odvětví, ve kterých by mohla být vhodná harmonizace. Zároveň tento systém nezajistil rychlé vyřešení některých problémů spojených s volným pohybem. Rozhodnutí č. 3052/95/ES by proto mělo být zrušeno.

(37) Aby se příslušné orgány mohly přizpůsobit požadavkům stanoveným v tomto nařízení, je vhodné zavést přechodné období, než bude toto nařízení používáno.

(38) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž odstranění technických překážek bránících volnému pohybu zboží mezi členskými státy, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

(39) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽³⁾.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1

PŘEDMĚT A OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

Předmět

1. Cílem tohoto nařízení je posílit fungování vnitřního trhu zlepšením volného pohybu zboží.

2. Toto nařízení stanoví pravidla a postupy, které musí dodržovat příslušné orgány členského státu, když přijímají nebo mají v úmyslu přijmout rozhodnutí podle čl. 2 odst. 1, které by mohlo bránit volnému pohybu výrobku uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, a na které se vztahuje článek 28 Smlouvy.

⁽²⁾ Úř. věst. L 321, 30.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 144, 30.4.2004, s. 62.

3. Nařízení rovněž stanoví zřízení kontaktních míst pro výrobky v členských státech, která mají přispět k naplnění cíle tohoto nařízení stanoveného v odstavci 1.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na správní rozhodnutí určená hospodářským subjektům, která jsou přijímána nebo mají být přijata na základě technického pravidla podle odstavce 2, ohledně jakýchkoliv výrobků, včetně zemědělských produktů a produktů rybolovu, uvedených v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, kde přímým nebo nepřímým účinkem takového rozhodnutí je:

- a) zákaz uvedení výrobku nebo druhu výrobku na trh;
- b) změna nebo dodatečné zkoušky výrobku nebo druhu výrobku před jeho uvedením na trh nebo ponecháním na trhu;
- c) stažení výrobku nebo druhu výrobku z trhu.

Pro účely prvního pododstavce písmene b) se změnou výrobku nebo druhu výrobku rozumí jakákoliv změna vlastností konkrétního výrobku nebo konkrétního druhu výrobku, jak je uvedeno v odst. 2 písm. b) bodě i).

2. Pro účely tohoto nařízení se za technické pravidlo považuje jakékoliv ustanovení právního nebo správního předpisu členského státu,

- a) které není předmětem harmonizace na úrovni Společenství a
- b) které zakazuje uvedení výrobku nebo druhu výrobku na trh na území daného členského státu nebo které musí být dodrženo při uvedení výrobku nebo druhu výrobku na trh na území daného členského státu, a které stanoví:
 - i) požadované vlastnosti tohoto výrobku nebo druhu výrobku, jako jsou úroveň jakosti, fungování nebo bezpečnost nebo rozměry, včetně požadavků na výrobek nebo druh výrobku, jako jsou obchodní název, terminologie, symboly, zkoušení a zkušební metody, balení, označování nebo opatřování štítkem se jmenovitými údaji nebo
 - ii) jakýkoliv jiný požadavek kladený na výrobek nebo na druh výrobku zejména z důvodu ochrany spotřebitelů nebo životního prostředí, který má vliv na jeho

spotřební cyklus po jeho uvedení na trh, jako jsou podmínky použití, recyklace, opětovného používání nebo zneškodňování, pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit složení nebo charakter výrobku nebo druhu výrobku nebo jeho uvedení na trh.

3. Toto nařízení se nevztahuje na:

- a) soudní rozhodnutí přijatá vnitrostátními soudy;
- b) rozhodnutí soudní povahy přijatá donucovacími orgány při vyšetřování nebo stíhání trestného činu souvisejícího s pojmy, symboly nebo jakýmkoli odkazy na protiústavní nebo zločinné organizace nebo trestných činů souvisejících s rasismem či xenofobií.

Článek 3

Vztah k ostatním ustanovením práva Společenství

1. Toto nařízení se nevztahuje na systémy a složky interoperability, které jsou zahrnuty do oblasti působnosti směrnice 96/48/ES a směrnice 2001/16/ES.

2. Toto nařízení se nevztahuje na opatření přijatá orgány členských států podle:

- a) čl. 8 odst. 1 písm. d) až f) a čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/95/ES;
- b) čl. 50 odst. 3 písm. a) a článku 54 nařízení (ES) č. 178/2002;
- c) článku 54 nařízení (ES) č. 882/2004;
- d) článku 14 směrnice 2004/49/ES.

KAPITOLA 2

POSTUP PRO POUŽITÍ TECHNICKÉHO PRAVIDLA

Článek 4

Informace o výrobku

Posuzuje-li příslušný orgán výrobek nebo druh výrobku z hlediska toho, zda přijmout rozhodnutí podle čl. 2 odst. 1 či nikoliv, může od hospodářského subjektu určeného podle článku 8 požadovat při řádném zohlednění zásady proporcionality, zejména některou z těchto informací:

- a) příslušné informace o vlastnostech daného výrobku nebo druhu výrobku;

- b) příslušné a snadno dostupné informace o uvedení výrobku v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.

Článek 5

Vzájemné uznávání úrovně způsobilosti akreditovaných subjektů posouzení shody

Členské státy nesmí odmítnout osvědčení a protokoly o zkouškách vydané subjektem posuzování shody akreditovaným pro příslušnou oblast posuzování shody podle nařízení (ES) č. 765/2008 z důvodu týkajícího se způsobilosti tohoto subjektu.

Článek 6

Posouzení potřeby použití technického pravidla

1. Má-li příslušný orgán v úmyslu přijmout rozhodnutí podle čl. 2 odst. 1, písemně oznámí svůj úmysl hospodářskému subjektu určenému podle článku 8, upřesní technické pravidlo, na kterém bude rozhodnutí založeno, a uvede technické nebo vědecké odůvodnění toho, že:

- a) zamýšlené rozhodnutí je odůvodněno některým z důvodů veřejného zájmu uvedených v článku 30 Smlouvy nebo jiným naléhavým důvodem obecného zájmu a
- b) zamýšlené rozhodnutí je vhodné pro dosažení sledovaného cíle a nepřekračuje rámec nezbytný pro jeho dosažení.

Zamýšlené rozhodnutí musí být založeno na vlastnostech daného výrobku nebo druhu výrobku.

Po obdržení oznámení je dotčenému hospodářskému subjektu poskytnuto alespoň dvacet pracovních dní, aby mohl předložit své připomínky. V oznámení je stanovena lhůta pro předložení připomínek.

2. Rozhodnutí podle čl. 2 odst. 1 se přijímají a oznamují příslušnému hospodářskému subjektu a Komisi do dvaceti pracovních dní po uplynutí lhůty pro přijetí připomínek od hospodářského subjektu uvedené v odstavci 1 tohoto článku. V rozhodnutí se řádně zohlední tyto připomínky a uvedou důvody, na nichž je založeno, včetně případných důvodů pro odmítnutí argumentů předložených subjektem a technického nebo vědeckého odůvodnění podle odstavce 1 tohoto článku.

Příslušný orgán může, je-li to odůvodněno složitostí problematiky, lhůtu uvedenou v prvním pododstavci prodloužit nanejvýš jednou o dvacet pracovních dní. Toto prodloužení musí být řádně odůvodněno a oznámeno hospodářskému subjektu před uplynutím původní lhůty.

V rozhodnutí podle čl. 2 odst. 1 se rovněž uvedou příslušné opravné prostředky podle platné právní úpravy daného členského státu a lhůty, jež se na tyto opravné prostředky vztahují. Toto rozhodnutí lze napadnout u vnitrostátních soudů, rozhodčích orgánů nebo u jiných odvolacích orgánů.

3. V případě, že se příslušný orgán po vydání písemného oznámení v souladu s odstavcem 1 rozhodne, že rozhodnutí podle čl. 2 odst. 1 nepřijme, informuje o tom neprodleně dotčený hospodářský subjekt.

4. Neoznámí-li příslušný orgán hospodářskému subjektu rozhodnutí uvedené v čl. 2 odst. 1 ve lhůtě stanovené v odstavci 2 tohoto článku, považuje se výrobek za uvedený v souladu s právními předpisy na trh v tomto členském státě, pokud jde o použití technického pravidla tohoto státu, jak je uvedeno v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 7

Dočasné pozastavení uvádění výrobku na trh

1. V rámci postupu stanoveného v této kapitole nesmí příslušný orgán dočasně pozastavit uvádění příslušného výrobku nebo druhu výrobku na trh, ledaže:

- a) daný výrobek nebo druh výrobku představuje za běžných nebo rozumně předvídatelných podmínek používání vážné ohrožení bezpečnosti a zdraví uživatelů nebo
- b) uvedení daného výrobku nebo druhu výrobku na trh je v členském státě obecně zakázáno z důvodu veřejné mravnosti nebo veřejné bezpečnosti.

2. Příslušný orgán neprodleně oznámí hospodářskému subjektu určenému podle článku 8 a Komisi pozastavení uvedené v odstavci 1 tohoto článku. V případech uvedených v odst. 1 písm. a) tohoto článku je toto oznámení doplněno o technické nebo vědecké odůvodnění.

3. Pozastavení uvádění výrobku na trh podle tohoto článku lze napadnout u vnitrostátních soudů, rozhodčích orgánů nebo u jiných odvolacích orgánů.

Článek 8

Informování hospodářského subjektu

Hospodářským subjektem se pro účely článků 4, 6 a 7 rozumí:

- a) výrobce výrobku, pokud je usazen ve Společenství, nebo osoba, která výrobek uvedla na trh nebo která žádá příslušný orgán, aby byl uveden na trh;

- b) pokud příslušný orgán nemůže zjistit totožnost a kontaktní údaje hospodářského subjektu podle písmene a), zástupce výrobce, pokud výrobce není usazen ve Společenství, nebo, pokud není ve Společenství usazen žádný zástupce, dovozce výrobku;
- c) pokud příslušný orgán nemůže zjistit totožnost a kontaktní údaje žádného z hospodářských subjektů podle písmen a) a b), jakýkoli subjekt v dodavatelském řetězci, pokud jeho činnost může mít vliv na kteroukoliv vlastnost výrobku podléhajícího použitému technickému pravidlu nebo
- d) pokud příslušný orgán nemůže zjistit totožnost a kontaktní údaje žádného z hospodářských subjektů podle písmen a), b) a c), jakýkoli subjekt v dodavatelském řetězci, jehož činnost nemá vliv na žádnou vlastnost výrobku podléhajícího použitému technickému pravidlu.

KAPITOLA 3

KONTAKTNÍ MÍSTA PRO VÝROBKÝ

Článek 9

Zřízení kontaktních míst pro výrobky

1. Členské státy určí kontaktní místa pro výrobky na svém území a sdělí jejich kontaktní údaje ostatním členským státům a Komisi.
2. Komise vypracuje a pravidelně aktualizuje seznam kontaktních míst pro výrobky a zveřejní jej v *Úředním věstníku Evropské unie*. Komise tyto informace rovněž zpřístupní na internetových stránkách.

Článek 10

Úkoly

1. Kontaktní místa pro výrobky poskytují na žádost, mimo jiné, hospodářského subjektu nebo příslušného orgánu jiného členského státu, informace o:
 - a) příslušných technických pravidlech pro určitý druh výrobku na území, kde jsou tato kontaktní místa pro výrobky zřízena, a informace o tom, zda daný druh výrobku podléhá požadavku na předchozí schválení podle právních předpisů jejich členského státu, společně s informacemi o zásadě vzájemného uznávání a o uplatňování tohoto nařízení na území daného členského státu;
 - b) kontaktních údajích příslušných orgánů v jejich členském státě, s jejichž pomocí je lze kontaktovat přímo, včetně podrobností o orgánech dohlížejících nad prováděním příslušných technických pravidel na území daného členského státu;

- c) obecných opravných prostředcích na území daného členského státu v případě sporu mezi příslušnými orgány a hospodářským subjektem.

2. Kontaktní místa pro výrobky odpoví do patnácti pracovních dnů od přijetí žádosti uvedené v odstavci 1.

3. Kontaktní místa pro výrobky v členském státě, v němž dotyčný hospodářský subjekt uvedl v souladu s právními předpisy na trh dotyčný výrobek, může hospodářskému subjektu nebo příslušnému orgánu podle článku 6 poskytnout veškeré nezbytné informace nebo zjištění.

4. Kontaktní místa pro výrobky nevybírají za poskytování informací podle odstavce 1 žádné poplatky.

Článek 11

Telematická síť

Komise může k provedení ustanovení tohoto nařízení týkajících se pro výměny informací mezi kontaktními místy pro výrobky nebo příslušnými orgány členských států zřídit telematickou síť poradním postupem podle čl. 13 odst. 2.

KAPITOLA 4

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 12

Oznamovací povinnosti

1. Každý členský stát zašle Komisi každoročně zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Tato zpráva musí obsahovat alespoň tyto informace:

- a) počet písemných oznámení zaslaných podle čl. 6 odst. 1 a druh dotyčných výrobků;
- b) dostatečné informace o veškerých rozhodnutích přijatých podle čl. 6 odst. 2, včetně důvodů, na nichž se rozhodnutí zakládá, a druhu dotyčných výrobků a
- c) počet rozhodnutí přijatých podle čl. 6 odst. 3 a druh dotyčných výrobků.

2. S ohledem na informace poskytnuté členskými státy podle odstavce 1 Komise provede analýzu rozhodnutí přijatých podle čl. 6 odst. 2 a posoudí důvody, na nichž se zakládají.

3. Do 13. května 2012 a následně každých pět let přezkoumá Komise uplatňování tohoto nařízení a předloží o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Komise, je-li to vhodné, doplní zprávu o návrhy s cílem zlepšit volný pohyb zboží.

4. Komise vypracuje, zveřejní a pravidelně aktualizuje příkladný seznam výrobků, které nejsou předmětem harmonizačních právních předpisů Společenství. Komise tento seznam rovněž zpřístupní na internetových stránkách.

Článek 13

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se poradní postup uvedený v článku 3 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na čl. 7 odst. 3 a článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 14

Zrušení

Rozhodnutí č. 3052/95/ES se zrušuje s účinkem od 13. května 2009.

Článek 15

Vstup v platnost a použití

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 13. května 2009.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 9. července 2008.

Za Evropský parlament

předseda

H.-G. PÖTTERING

Za Radu

předseda

J.-P. JOUYET